

χελακάκη Point Road, Glebe

τέλος της έκθεσης είναι «Οι κουρτίνες»,
τις 6 Δεκεμβρίου.

όμως έκτοτε παρατηρήθηκε μια σταδιακή υποχώρηση και σχεδόν εξαφάνιση των μαζικών κινημάτων. Αυτή η Ιστορία υποχώρησης των συλλογικοτήτων, οδύνης πολλούς από εμάς σε ένα είδος υπαρξιακής κρίσης.

Οι Κουρτίνες λοιπόν τα έργα που εκθέτω, έγιναν σε μια περίοδο που προσωπικά βίωσα την απαρχή της κατάρρευσης των συλλογικοτήτων στη Μελβούρνη. Τα έργα αυτά δεν εμπεριέχουν θυμό, αλλά την αναζήπον διεξόδου σε πδονιστικές πρακτικές – μια από τις οποίες είναι η «αισθητική».

Οι τίτλοι στις κουρτίνες παραπέμπουν σε μια έμπλοκ διαδικασία μεταξύ πολιτικής και αισθητικής.

Curtains

1. Sappho's Pleads (Αναφορά στη Σαφώ από Βάρναλη), 1980-83 mixed media
2. Philomela, 1980-83, mixed media
3. Hypatia, 1980-83, mixed media
4. Emma Goldman, 1980-83, mixed media
5. Elli Papa, 1980-83, mixed media
6. Electra Apostolou, 1980-83, mixed media
7. Rosa Luxemburg, 1980-83, mixed media
8. Medea, 1980-83, mixed media
9. Beheaded Aris, 1980-83, mixed media
10. Aris Alexandrou, 1980-83, mixed media
11. Michalis Katsaros, 1980-83, mixed media
12. Manolis Anagnostakis, 1980-83, mixed media
13. Alekos Doukas, 1980-83, mixed media

Η δεύτερη σειρά έργων που εκτίθεται με τίτλο «Κουβέρτες» και «Φυλαχτά» έχει να κάνει με την κοινωνική κρίση που ξετυλίγεται τα τελευταία χρόνια παγκόμια, και που ενώ εμφανίστηκε ως οικονομική κρίση το 2008, γρήγορα έδειξε πως στον πυρήνα της είναι ανθρωπιστική και πολιτική.

Τα κύματα των ξεσπούμενων που πνίγονται στις θάλασσες στην προσπάθειά τους να σωθούν από τους πολέμους και τις εμφύλιες συρράξεις (που έντεχνα

εκμεταλλεύεται η Δύση) ξεσκεπάζουν τον κρυμμένο ρατσισμό και τις φοβίες από τις οποίες καθορίζονται οι ατομικοποιημένες κοινωνίες.

Σε κοινωνίες όπως η Ελληνική που βρίσκεται σε βαθιά οικονομική, πολιτική και ανθρωπιστική κρίση, αναβιώνει έντονα ο αταβιστικός και ρατσιστικός Λόγος. Οι φασιστικές οργανώσεις στην Ελλάδα και ολόκληρη την Ευρώπη πυκνώνουν και μαζί με αυτές πυκνώνουν και οι θροσκευτικές προλήψεις. Ο κόσμος φάχνει να βρει γιατρικό στην μεταφυσική σκέψη, στο σκοταδισμό και στην παρελθοντολογία. Αυτήν την Ιστορία επεδίωξα να εκφράσω με αυτά τα τελευταία έργα, όπου: από τη μια μεριά η προστασία της ατομικής ύπαρξης αποδίδεται με μια «κουβέρτα», που δίνεται από τις ανθρωπιστικές οργανώσεις, ενώ από την άλλη ο ατομικισμός μέσα στην ίδια την κρίση, οδηγεί στα φυλαχτά. Δηλαδή στην παρελθοντολογία, στον ρατσισμό, στην αποθέωση μιας ατομιστικής οικονομίας.

BLANKETS + AMULETS

14. Europa, 2015, mixed media
15. Welcome, 2015, mixed media
16. Pendulum, 2015, mixed media
17. Spectre*, 2015, mixed media
18. The Farm, Homage to George Orwell, 1991-2015
19. The Inheritance, Homage to John Pilger,
20. Absence, Homage to Antigone Kefala, 2015, installation
21. Reproduction of a found object, in the street of Athens. Homage to Walter Benjamin.

Η έκθεση αφιερώνεται στις χιλιάδες νέους

που εγκατέλειψαν την Ελλάδα τα τελευταία πέντε χρόνια,

και στα εκατομμύρια των ξεσπούμενων

από τη Μέση Ανατολή και την Αφρική που πνίγονται στη Μεσόγειο.

- Spectre, Δες Τούλα Νικολακοπούλου και Γιώργος Βασιλακόπουλος, Indigenous Sovereignty and the being of the occupier, 2014